

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Επιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
ΤΘ 60060, 570 01 ΘΕΡΜΗ Τηλ. 462 744 Fax: 463-455

5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021

Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (+532)

Ἦχος βαρύς Ἑωθινόν 6'

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

τῆς Γ' Λουκᾶ:

Λουκᾶ 13,10-17

**Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός
θεραπεύει τήν συγκύπτουσα**

**Ὁ Ἀπόστολος πού συνδέεται
μέ τό Εὐαγγέλιο τῆς Γ' Λουκᾶ:
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΖ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ**

Ἐφεσίους 6,10-17

Ἡ πάλη τῶν χριστιανῶν

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
ΤΟ Β' ΕΩΘΙΝΟΝ**

Μάρκ. 16,1-8.

ΤΟ ΠΡΩΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ
ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ
ΜΕ ΠΡΩΤΗ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΤΗ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Ὁ πρῶτος λόγος,
ἡ ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος
τῆς Ἀναστάσεως!
Ἕνας λευκοντυμένος Ἄγγελος
ἀναγγέλλει στίς Μυροφόρες
ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος
καί τίς ἀποστέλλει νά τό ἀναγγεῖλουν
στούς Μαθητές Του.

Ἡ Μαγδαληνή Μαρία μέ τίς ἄλλες Μυροφόρες πηγαίνουν τό πρωί τήν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος στόν τάφο τοῦ Ἰησοῦ, γιά νά Τόν ἀλείψουν μέ μῦρα. Βρίσκουν τόν τάφο κενό καί ἓνα νεανίσκο λευκοντυμένο, ὁ ὁποῖος ἀναγγέλλει σ' αὐτές τήν Ἀνάσταση καί τίς στέλνει νά ποῦν στούς Μαθητές του καί στόν Πέτρο, ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος καί νά τούς ὑπενθυμίσουν ὅτι θά τούς περιμένῃ στή συνάντησή πού ὁ Διδάσκαλος εἶχε ὀρίσει

νά κάνη μαζί τους στή Γαλιλαία, πρίν
ἀκόμη ἀπό τά πάθη Του.

16,1 **Δ**ιαγενομένου τοῦ Σαββάτου
Μαρία ἡ Μαγδαληνή
καί Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καί Σαλώμη
ἠγόρασαν ἀρώματα
ἵνα, ἐλθοῦσαι, ἀλείψωσι τόν Ἰησοῦν.

Ὅταν πέρασε τό Σάββατο,
ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή
καί ἡ Μαρία, ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου,
(Ἡ Παναγία)
καί ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν ἀρώματα
γιά νά πᾶνε ν' ἀλείψουν τό σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ.

2 Καί λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων
ἔρχονται ἐπί τό μνημεῖον,
ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 Καί ἔλεγον πρός ἑαυτάς·
- Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τόν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

Καί πολύ πρωΐ τήν ἐπόμενη ἡμέρα
μετά τό Σάββατο, μόλις ἀνέτειλε ὁ
ἥλιος, ἦρθαν στό μνήμα.

Ἔλεγαν μεταξύ τους:

Ποιός θά μᾶς κυλήσει τήν πέτρα
ἀπό τήν εἴσοδο τοῦ μνήματος;

4 Καί ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν
ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος·
ἦν γάρ μέγας σφόδρα·

Μόλις ὁμως κοίταξαν πρὸς τὰ ἐκεῖ,
 παρατήρησαν ὅτι ἡ πέτρα εἶχε κυλήσει
 ἀπὸ τὸν τόπο της.

Ἦταν δὲ πάρα πολὺ μεγάλη.
 Ἔκαί εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον,
 εἶδον νεανίσκον
 καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς,
 περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν
 καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

Μόλις μπῆκαν στὸ μνῆμα
 εἶδαν ἓνα **νέο** μέ λευκὴ στολὴ
 νὰ κάθεται στὰ δεξιά, καὶ τρομάζαν.

Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς·
 Μὴ ἐκθαμβεῖσθε.
 Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν,
 τὸν ἐσταυρωμένον·
 ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε·
 ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν·

Αὐτός ὁμως τοὺς εἶπε:

Μὴν τρομάζετε!

Τὸν Ἰησοῦ ζητᾶτε ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ,
 τὸ σταυρωμένο.

Ἄναστήθηκε. Δέν εἶναι ἐδῶ.

Νὰ καὶ τὸ μέρος ὅπου Τὸν εἶχαν βάλει.

Ἔαλλ' ὑπάγετε

εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ

καὶ τῷ Πέτρῳ

ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν
 ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

Πηγαίνετε τώρα και πείτε στους
μαθητές του και στον Πέτρο:
"Πηγαίνει πριν από σας στην Γαλιλαία
και σας περιμένει· εκεί θα Τόν δήτε,
όπως σας είπε."

8 Και ἐξελθοῦσαι ταχύ
ἔφυγον ἀπό τοῦ μνημείου·
εἶχε δέ αὐτάς τρόμος καί ἔκστασις
καί οὐδενί οὐδέν εἶπον
ἐφοβοῦντο γάρ.

Αὐτές βγῆκαν κι ἔφυγαν γρήγορα
ἀπό τό μνημα
γεμαῖτες τρόμο καί δέος
καί σέ κανέναν δέν εἶπαν τίποτε,
γιατί ἦταν φοβισμένες.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

Προεόρτιες τῶν Χριστουγέννων.

Ἦχος α΄. Ὠδὴ α΄.

Χριστός γεννᾶται! Δοξάσατε!
Χριστός ἐξ οὐρανῶν! Ἀπαντήσατε!
Χριστός ἐπί γῆς! Ὑψώθητε!
ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ
καί ἐν εὐφροσύνῃ
ἀνυμνήσατε, Λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄.

Τῷ πρό τῶν αἰώνων
ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ
καί ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου

σαρκωθέντι ἀσπόρως
Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν,
ὁ ἀνυψώσας τό κέρας ἡμῶν,
ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὦδὴ δ΄.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί
καί ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,
ἐξ ὄρους, ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος
ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου
ὁ ἄυλος καί Θεός.
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ Οἰκτιρμῶν,
τῆς μεγάλης Βουλῆς Σου τόν ἄγγελον
Εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν.
Ὅθεν θεογνωσίας
πρός φῶς ὁδηγηθέντες,
ἐκ νυκτός ὀρδορίζοντες,
δοξολογοῦμεν Σε, Φιλάνθρωπε.

Ὦδὴ στ΄.

Σπλάγγων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν
ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο.
Τῇ Παρθένῳ δέ
ἐνοικήσας ὁ Λόγος καί σάρκα λαβών
διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον.
ἧς γάρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως
τήν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ὦδὴ ζ΄.

Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες,
 δυσσεβοῦς προστάγματος
 καταφρονήσαντες,
 πυρός ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν,
 ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός
 ἐστῶτες ἔψαλλον·

Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ὦδὴ η΄.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος
 ἐξεικόνισε κάμινος τύπον.
 Οὐ γάρ οὖς ἐδέξατο φλέγει νέους,
 ὡς οὐδέ πῦρ τῆς Θεότητος
 Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν.
 Διό ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν
 εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τόν Κύριον
 καί ὑπερυψούτω εἰς πάντα τούς αἰῶνας.

Τιμιωτέρα.**Ὦδὴ θ΄.**

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καί παράδοξον.
 Οὐρανόν τό σπήλαιον, θρόνον
 χερουδικόν τήν Παρθένον,
 τήν φάτνην χωρίον,
 ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ Ἀχώρητος
 Χριστός ὁ Θεός,
 Ὅν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον ἑωθινόν β΄

Τὸν λίθον θεωρήσασαι

ἀποκεκυλισμένον

Μόλις τό λίθο εἶδανε

νά ν' ἀποκυλισμένος

αἱ μυροφόροι ἔχαιρον·

εἶδον γάρ νεανίσκον

οἱ Μυροφόρες χάρηκαν

γιατ' εἶδαν ἓνα Νέο

καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ·

καί αὐτός ταύταις ἔφη·

νά κάθεται μέσ' στόν Τάφο

καί σ' αὐτές νά μιλάη!

Ἰδοῦ Χριστός ἐγήγερται·

εἶπατε σύν τῷ Πέτρῳ

τοῖς μαθηταῖς·

Δεῖτε! Ὁ Χριστός σηκώθηκε

πᾶτε πείτε στόν Πέτρο,

στούς Μαθητές·

Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας!

Στό βουνό νά πᾶτε τῆς Γαλιλαίας!

ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται,

ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Ἐκεῖ θά σᾶς ἐμφανιστῇ

ὅπως σᾶς τό προεῖπε!

**Ἑξαποστειλᾶριον τοῦ ὁσίου Σάββα
Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ**

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας,
τρόποις ἐν φιλοσόφοις,
Πατέρων τὸ ἀγλαΐσμα,
Σάββα Πάτερ θεόφρον,
καὶ ταύτην ἀπετέλεσας,
νοητὸν Παράδεισον,
κομῶσαν ἄνθεσι θείοις,
μονοτρόπων τῷ πλήθει,
τῶν ἀξίως τελούντων,
τὴν σὴν σεβάσμιον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε
Χρυσοπλοκώτατε Πύργε,
καὶ δωδεκάτειχε Πόλις,
ἡλιοστάλακτε θρόνε,
Καθέδρα τοῦ Βασιλέως,
ἀκατανόητον θαῦμα
πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην!

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Πάσα πνοή-Ψαλμοὶ τῶν Αἰῶνων

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

1

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον·
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστός ἐκ νεκρῶν,
λύσας θανάτου τά δεσμά·
εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην·
αἰνεῖτε οὐρανοί Θεοῦ τὴν δόξαν.

2

Ἀινεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν
ἐν στερώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι
προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

3

Ἀινεῖτε Αὐτόν
κατὰ τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν,
προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα·
Αὐτός γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν
ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν·
ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς,
ὁ δεῖξας τὴν Ἀνάστασιν.

4

Ἀινεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·

Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;
δι' ἡμᾶς Θεός ἐν ἀνθρώποις
διὰ τὴν καταφθαρῆσαν φύσιν
ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν·

πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης·
 πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής·
 πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους,
 ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης·
 ἐπὶ τὸν Σταυρόν ὁ ἀπαθής·
 ἐπὶ τὸν Ἄδην τό φῶς,
 ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή·
 ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας,
 πρὸς ὃν βοήσωμεν
 Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ ὁσίου

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ο ὑπερόπτης τῶν κάτω,
 καὶ παρεπίδημος,
 ὁ ἐραστής τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης,
 Σάββας ὁ θεόφρων, πάντας ἡμᾶς,
 ἐορτάσαι προτρέπεται,
 τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς,
 τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσιμον.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
 Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Ο ὑπερόπτης τῶν κάτω...

*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
 ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ*

Ἐξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου,
 ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς,

καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας,
 ἐπὶ γῆς διὰ βίου,
 τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφέ,
 κατ' ἀξίαν δεδόξασαι,
 καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ,
 παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος,
 ἀπλοῦς, ἡσύχιος,
 ὡς χρηματίσας Πάτερ,
 ὑπὲρ ἀνθρώπον ὄντως,
 καὶ ἄυλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ,
 καθωράθης πανάξιος,
 τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεάς,
 συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Δοξαστικόν ἐωθινόν β'

Ἦχος β'

Μετά μύρων προσελθούσαις
 ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ γυναῖξι
 Ὅταν οἱ γυναῖκες
 πού ἦταν μαζί μέ τή Μαρία
 πήγανε μέ μῦρα στόν Τάφο
 καί διαπορουμέναις
 πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ,
 καί ἐνῶ ἀποροῦσαν
 πῶς θά μπορούσαν νά ἐπιτύχουν
 αὐτό πού ποθοῦσαν,
 ὠράθη ὁ λίθος μετηρμένος!

εἶδαν τό λίθο μετακινημένο!
Καί θεῖος νεανίας
 καταστέλλων τόν θόρυβον
 αὐτῶν τῆς ψυχῆς·
 Κι ἕναν Ἄγγελο νά καθησυχάζῃ
 τήν ψυχική τους ταραχή!
Ἡγέρθη γάρ φησίν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος·
 Ἀναστήθηκε τούς λέει Ἰησοῦς ὁ Κύριος!
Διό κηρύξατε τοῖς κήρυξιν Αὐτοῦ
μαθηταῖς
 εἰς τήν Γαλιλαίαν δραμεῖν
 Γι' αὐτό κηρύξετε
 στούς κήρυκες Μαθητές Του
 νά τρέξουνε στή Γαλιλαία
καί ὄψεσθαι Αὐτόν
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν
ὡς ζωοδότην καί Κύριον.
 καί νά Τόν δοῦν
 ἀναστημένο ἐκ νεκρῶν!
 Ὡς Ζωοδότην καί Κύριον!

Καί νῦν...

Υπερευλογημένη ...

Δοξολογία μεγάλη

Σήμερον σωτηρία...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ**ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ****Ἀπολυτίκια****Τό ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρύς.****Κ**ατέλυσας

τῷ Σταυρῷ Σου τόν θάνατον
 ἠνέφξας τῷ Ληστῇ τόν Παράδεισον
 τῶν Μυροφόρων τόν θρῆνον μετέβαλες
 καί τοῖς Σοῖς Ἀποστόλοις
 κηρύττειν ἐπέταξας
 ὅτι ἀνέστης, Χριστέ ὁ Θεός,
 παρέχων τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Σάββα**Ἦχος πλ. δ'**

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς,
 τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας,
 καί τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς,
 εἰς ἕκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας,
 καὶ γέγονας φωστήρ,
 τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι,
 Σάββα Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε.
 Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ναοῦ...**Κοντάκιον.**

Ἦ Παρθένος σήμερον
 τόν προαιώνιον Λόγον

Εν σπηλαίῳ ἔρχεται
ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως.

Χόρευε,
ἡ οἰκουμένη, ἀκουτισθεῖσα·

Δόξασον
μετά Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων,

Βουλευθέντα ἐποφθῆναι

Παιδίον νέον, τόν πρό αἰώνων Θεόν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεός, ὁ Ἅγιος,
ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβεῖμ δοξολογούμενος
καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος·
ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα·
ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
καὶ παντὶ Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,

τούς ταπεινούς καί ἀναξίους δούλους Σου
καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
καί τήν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
καί δοξολογίαν προσάγειν·

Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καί ἐκ στόματος ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν
τόν τρισάγιον ὕμνον
καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῇ χρηστότητί Σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχάς καί τὰ σώματα
καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
καί πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καί αἰεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,

ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

...

Ο ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεός, Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δύναμις.

ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΧΟΡΟΙ

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός,
κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου

3

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

**Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. (5,22- 6,2.)**

Ἡ καρποφορία πού ἀποδεικνύει τὴν
παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωή

τῶν Χριστιανῶν. Τό ἰδανικό τοῦ μετανοοῦντος, τό μέτρο ἐκτιμήσεως τῆς διορθώσεως, τῆς μετανοίας του. Τήν δείχνετε;

Ἄδελφοί

- 5,22 ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος ἔστιν ἀγάπη,
 Ἄδελφοί, ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος
 εἶναι ἡ ἀγάπη,
 χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία,
 ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία,
 χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,
 ἡ καλωσύνη, ἡ ἀγαθότητα, ἡ πίστη,
 23 πραότης, ἐγκράτεια
 ἡ πραότητα, ἡ ἐγκράτεια.
 κατά τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.
 Ἐναντίον αὐτῶν δέν ὑπάρχει καμιά
 ἐντολή τοῦ νόμου.
- 24 Οἱ δέ τοῦ Χριστοῦ,
 τήν σάρκα ἐσταύρωσαν
 Ἄλλωστε ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ
 ἔχουν σταυρώσει τόν ἁμαρτωλό ἐαυτό
 τους¹
 σὺν τοῖς παθήμασι καί ταῖς ἐπιθυμίαις.
 μαζί μέ τά πάθη καί τίς ἐπιθυμίες Του.
- 25 Εἰ ζῶμεν Πνεύματι,
 Πνεύματι καί στοιχῶμεν.

¹ Οἱ Χριστιανοί ζῶμε συνεχῶς τά πάθη τοῦ Χριστοῦ καί τήν Ἀνάστασή Του. Εἴμαστε νεκροί γιά τόν κόσμον καί τίς κοσμικές ἐπιθυμίες.

Ἄφοῦ λοιπόν ζοῦμε μέ τή δύναμη τοῦ
Πνεύματος, πρέπει ν' ἀκολουθοῦμε καί
τό Πνεῦμα.

26 **Μή γινώμεθα κενόδοξοι,**

Ἄς μή γινόμεσθε ματαιόδοξοι,
ἀλλήλους προκαλούμενοι,
ἀλλήλοις φθονοῦντες.

ἄς μήν προκαλοῦμε κι ἄς μή φθονοῦμε
ὁ ἓνας τόν ἄλλο.

6.1 **Ἀδελφοί, ἐάν καί προληφθῆ ἄνθρωπος
ἐν τινι παραπτώματι,**

Ἄν κάποιος, ἀδελφοί μου, βρεθῆ νά
κάνη κάποιο παράπτωμα,

ὕμεῖς οἱ πνευματικοί
καταρτίζετε τόν τοιοῦτον
ἐν πνεύματι πραότητος,²

ἐσεῖς πού ἔχετε τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
νά τόν διορθώνετε μέ πραότητα.

σκοπῶν σεαυτόν, μή καί σύ πειρασθῆς.

Προσέχετε μόνο μήν παρασυρθεῖτε κι
ἐσεῖς ἀπ' τόν πειρασμό.

2 **Ἀλλήλων τά βάρη βαστάζετε**

Νά σηκώνετε ὁ ἓνας τό φορτίο τοῦ
ἄλλου

καί οὕτως ἀναπληρώσατε
τόν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

κι ἔτσι θά ἐφαρμόσετε πλήρως

² Οἱ ἐξομολόγοι καί ὅσοι αἰσθάνονται ὅτι ἔχουν τό
'χαρισμα νά εἶναι ὑπεύθυνοι γιά τή διόρθωση τῶν ἄλλων.

τό νόμο τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ 10^{ης} ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ἡ Βιβλική περικοπή τῆς Γ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ συνεδέετο ἀρχικά μέ τόν Ἀπόστολο τῆς ΚΖ΄ Κυριακῆς Ἐπιστολῶν, (Ἐφεσίους 6,10-17) πού παραθέτομε ἀμέσως παρά κάτω.

Καί τά δύο αὐτά ἀναγνώσματα μᾶς προετοιμάζουν γιά τόν ἐορτασμό τῶν Χριστουγέννων καί μᾶς προσγειώνουν στήν κοσμική πραγματικότητα. Φωτίζουν τή ζωή μας μέσα στόν κόσμο καί μᾶς βοηθοῦν νά κατανοήσωμε τόν ἀγῶνα μας ἔναντι τοῦ σκοτεινοῦ Ἄρχοντος τοῦ παρόντος κόσμου, πού μᾶς κρατεῖ δεμένους καί μᾶς κυβερνᾷ! Τό καθένα μᾶς δίδει τό σύνθημά του.

Καί τά δύο κείμενα, Ἀποστόλου καί Εὐαγγελίου, εἶναι προεόρτια σαλπίσματα τῶν Χριστουγέννων καί φανερώνουν τήν εὐεργεσία πού ὁ Χριστός ἔκαμε στούς ἀνθρώπους.

Ὁ Ἀπόστολος μᾶς δείχνει τόν ἐχθρό πού μᾶς ἐπιτίθεται καί μᾶς προτείνει νά

ένδουθούμε τήν πανοπλία τοῦ Θεοῦ γιά νά τόν ἀποκρούσωμε! Ὁ πόλεμος δέν εἶναι εὐκολη ὑπόθεση.

Ἡ περικοπή αὐτή τοῦ Ἀποστόλου (Ἐφεσ. 6,10-17). ἀναφέρεται στήν κατάσταση τοῦ πεσμένου στήν ἁμαρτία κόσμου (πού εἶναι δηλαδή δεμένος ἀπό τόν δαίμονα στήν ἁμαρτία) καθώς καί στόν ἀγώνα πού πρέπει νά κάμῃ ὁ Χριστιανός γιά τή σωτηρία του μέ τήν πνευματική του πανοπλία «... ἐνδύσασθε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ...». «Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα ...», ἀλλά πρὸς τό Διάβολο καί τούς σκοτεινοὺς ἀγγέλους του.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Νέος Ἰσραήλ, ὁ Νέος Λαός τοῦ Θεοῦ, πού πορεύεται πρὸς τήν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, ὅπως ὁ παλαιός Ἰσραήλ, διά μέσου τῆς ερήμου μέ τά φίδια καί τίς τόσες δυσκολίες καί μέσα ἀπό ἐχθρικούς λαούς! «Στρατεύεται!» Εἶναι στή «στράτα» στό δρόμο, στήν πορεία σάν στρατιώτης πολεμιστής. Εἶναι στρατευομένη! Κάθε χριστιανός εἶναι στρατιώτης πολεμιστής! Σέ ὅλη του τή ζωή πολεμᾷ τόν Διάβολο!

Τό Εὐαγγέλιο μᾶς δείχνει παραστατικά τήν κατάστασή μας. Εἴμαστε δεμένοι καί συγκύπτουμε στό

χῶμα, τήν προσήλωσή μας στά γήινα! «Γήινα» εἶναι οἱ ἀπολαύσεις τοῦ πλούτου, τῆς δυνάμεως, τῆς δόξας καί τῶν ἡδονῶν ὅλα ὅσα μᾶς κλέβουν τήν προσοχή καί τή στρέφουν ἀπό τόν οὐρανό στή γῆ.

Καθώς ἡ περικοπή ἀναγινώσκεται στήν Ἐκκλησία μέσα στό προεόρτιο κλίμα τῶν Χριστουγέννων, ὑπομνηματίζει τήν κατάσταση τῆς δουλείας στό δαίμονα, τόσο τῶν Ἰουδαίων ὅσο καί τῆς ὅλης ἀνθρωπότητας, ἀπό τήν ὁποία, μέ τήν ἐνανθρώπησή Του, ἦλθε νά τήν ἐλευθερώσει ὁ Χριστός.

Ἡ συγκύπτουσα τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἀλληγορική εἰκόνα τῆς ἐκπεσούσης ἀνθρωπότητας, τήν ὁποίαν ἤρθε νά θεραπεύσει ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἐλευθερωτής τῶν ἀνθρώπων ἀπό τή σκλαβιά στήν ὁποία τούς ἔχει ὑποτάξει μέ τό προπατορικό ἀμάρτημα ὁ Διάβολος. Ἡ συγκύπτουσα, συμβολίζει τόν κόσμο, πού τόν ἔχει ὁ Δαίμονας δεμένο μέ τήν ἀμαρτία στά γήινα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΖ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. ᾠχος β΄. Ψαλμός 117.

Ἰσχὺς μου καί ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.
Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρός Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα, 6,10-17.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΑΝΟΠΛΙΑ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ
ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΕΥΟΝΤΑΙ
ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Μεταβαπτισματική Κατήχηση

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀπευθύνεται
σέ νεοφώτιστους Χριστιανούς
καί τούς λέει:

«Ἐχοντας μιά τέτοια πνευματική, θεολογική, θεμελίωση τῆς ζωῆς σας, καθώς φωτιστήκατε καί γνωρίσατε τόν πλοῦτο πού σᾶς χάρισε ὁ Θεός μέ τό Βάπτισμα καί ἔχετε μέ τήν Πίστη τό Χριστό μέσα στίς καρδιές σας, προσέχετε τήν ἐξωτερική σας ζωή. Προσέχετε νά ἀχτινοβολήτε τό Χριστό μέ τή καθημερινή συμπεριφορά σας!»

Ὁ Δάβολος ἔχει κηρύξει προαιώνια πόλεμο ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καί τῶν παιδιῶν Του. Αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότητα τῆς ζωῆς τοῦ παρόντος κόσμου. Σ' αὐτό τόν πόλεμο εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά βγοῦμε νά πολεμήσουμε. Ἀντίπαλός μας εἶναι ὁ Διάβολος. Σύμμαχός μας εἶναι ὁ Θεός καί Αὐτός μᾶς

δίδει τά ὄπλα γιά νά ἀντιμετωπίσωμε τόν ἐχθρό νικηφόρα!

Παρακάτω παραθέτουμε τά ἀποσπάσματα τῆς Πρὸς Ἐφεσίους πού σημαδεύουν τὴν πορεία τῆς σκέψεως τοῦ Ἀποστόλου, μέχρι τὴν περικοπή πού διαβάζεται στὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι κλεισμένη ἀνάμεσα σέ δύο σειρές ἀστερίσκων.

4,1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς
 ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ
 ἀξίως περιπατῆσαι
 τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,
 2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης
 καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας,
 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,
 3 σπουδάζοντες τηρεῖν
 τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος
 ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.
 4 ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα,
 καθὼς καὶ ἐκλήθητε
 ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν
 5 εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα
 6 εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων,
 ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων,
 καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.

.....

4,17 Τοῦτο οὖν λέγω
 καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ,

μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν
καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ
ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν,
¹⁸ ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ,
ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι
τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ
διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς,

.....

^{4,20} ὑμεῖς δὲ
οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν,
²¹ εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε
καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε,
καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ,
²² ἀποθέσθαι ὑμᾶς
κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον
τὸν φθειρόμενον
κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης,
²³ ἀνανεοῦσθαι δὲ
τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν
²⁴ καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον
τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα
ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.
²⁵ Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος
λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος
μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ·
ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

.....

5,¹ Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ
 ὡς τέκνα ἀγαπητά,
² καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ,
 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς
 καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν
 προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ
 εἰς ὄσμῃν εὐωδίας. ³ πορνεία δὲ
 καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία
 μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν,
 καθὼς πρέπει ἀγίοις,

⁴ καὶ αἰσχροῦτης καὶ μωρολογία
 ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα,
 ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

⁵ τοῦτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες,
 ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος
 ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης,
 οὐκ ἔχει κληρονομίαν
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

.....

5, ⁸ Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε

⁹ ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος
 ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ
 καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·

¹⁰ δοκιμάζοντες

τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

¹¹ καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε

τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους,
 μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·

.....

5,15 Βλέπετε οὖν
 πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε,
 μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί,
 16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν,
 ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι

- 6,10 **Α**δελφοί,
 ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ
 καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ.
 Ἀδελφοί γίνεσθε δυνατοὶ διὰ τοῦ
 Κυρίου καὶ διὰ τοῦ κράτους τῆς
 δυνάμεώς Του.
- 11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ
 πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι
 πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου·
 Ντυθεῖτε μέ τὴν πανοπλία τοῦ Θεοῦ
 γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε στὰ
 τεχνάσματα τοῦ διαβόλου,
- 12 ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη
 πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,
 διότι δὲν ἔχομε νὰ παλέψουμε πρὸς
 αἷμα καὶ σάρκα, δηλαδὴ ἐναντίον
 ἀνθρώπινων ὄντων,
 ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς,
 πρὸς τὰς ἐξουσίας,
 πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους
 τοῦ αἰῶνος τούτου,
 πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας
 ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

ἀλλὰ πρὸς τίς ἀρχές καὶ ἐξουσίες, πρὸς τοὺς σκοτεινοὺς κοσμοκράτορες τοῦ παρόντος κόσμου, πρὸς τὰ πονηρὰ πνεύματα τοῦ οὐρανοῦ.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,

ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ

καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

Γι' αὐτό ντυθῆτε τὴν πανοπλία τοῦ

Θεοῦ, γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ

ἀντισταθῆτε κατὰ τὴν πονηρὴ ἡμέρα

καί, ἀφοῦ ἐκτελέσετε ὅλα, νὰ σταθῆτε.

14 Στῆτε οὖν

περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν

ἐν ἀληθείᾳ

Σταθῆτε ὄρδοι λοιπόν, ἀφοῦ ζωσθῆτε

τὴ μέση σας μέ τὴν ἀλήθεια

καὶ ἐνδυσάμενοι

τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

καὶ ἐνδυθῆτε τὸ θώρακα τῆς

δικαιοσύνης

15 καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας

ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,

στὰ πόδια σας ὑποδήματα γιὰ νὰ εἰσθε

ἔτοιμοι γιὰ τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς

εἰρήνης.

16 ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες

τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως,

ἐν ᾧ δυνησθε πάντα

τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ
τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·

Πάνω ἀπὸ ὅλα αὐτὰ νὰ πάρετε τὴν
ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποία θὰ
μπορέσετε νὰ σβήσετε ὅλα τὰ φλογερά
βέλη τοῦ πονηροῦ,

17 καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου
δέξασθε

καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος,
ὃ ἔστι ρῆμα Θεοῦ.

καὶ δεχθῆτε τὴ σωτηρία σάν
περικεφαλαία, καὶ τὴν μάχαιρα τοῦ
Πνεύματος, δηλαδὴ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως,
προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ
ἐν Πνεύματι,

καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει
περὶ πάντων τῶν ἁγίων

Νὰ προσεύχεσθε ἐπίσης συνεχῶς καὶ νὰ
παρακαλῆτε μὲ τὴν προσευχή σας κάθε
ὥρα ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα,
παραμένοντας ἀγρυπνοὶ ἀκριβῶς σ'
αὐτὸ τὸ ἔργο καὶ νὰ ἐπιμένετε
καρτερικά, νὰ παρακαλῆτε γιὰ ὅλους
τούς Χριστιανούς

19 καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ,
ἵνα μοι δοθῇ λόγος

ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου,
 ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι
 τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,
 καὶ γιὰ μένα, γιὰ νὰ μοῦ δίνεται λόγος
 ὅταν ἀνοίγω τὸ στόμα μου, ὥστε μέ
 παρρησία νὰ κάνω γνωστό τὸ μυστήριον
 τοῦ Εὐαγγελίου

20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει,
 ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι
 ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

ὑπὲρ τοῦ ὁποίου μεσιτεύω δεμένος μέ
 ἄλυσίδες, γιὰ νὰ τὸ ἐξαγγέλλω μέ
 παρρησία ὅπως πρέπει νὰ τὸ κηρύττω.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος β'. Ψαλμός 19.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.
 ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Εξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου
 καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. 13,10-17.

Ἡ θεραπεία τῆς συγκύπτουσας

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

10 ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς

ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι.

Τὸν καιρόν ἐκεῖνο ἓνα Σάββατο,

ἐδίδασκε ὁ Ἰησοῦς σέ μιᾷ συναγωγῇ.

11 Καί ἰδού, γυνὴ ἦν

πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας
ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ

Καί νά, μιά γυναίκα ἦταν ἐκεῖ,
πού ἦταν κυριευμένη ἀπό πνεῦμα
ἀσθενείας δεκαοκτώ χρόνια

καί ἦν συγκύπτουσα
καί μή δυναμένη ἀνακύψαι
εἰς τό παντελές.

καί ἦταν κυρτωμένη ἔτσι πού δέν
μποροῦσε νά σηκώσει τελείως ὄρθιο τό
σῶμα της.

12 Ἰδὼν δέ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς,
προσεφώνησε καί εἶπεν αὐτῇ·
Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου·

13 καί ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας·
Ὅταν λοιπόν τήν εἶδε ὁ Ἰησοῦς τῆς
μίλησε καί τῆς εἶπε: Γυναῖκα, λύνεσαι
ἀπό τήν ἀρρώστειά σου· κι ἔβαλε ἐπάνω
της τά χέρια Του·

καί παραχρῆμα ἀνωρθώθη
καί ἐδόξαζε τόν Θεόν.

καί ἀμέσως στήθηκε ὄρθιο τό κορμί
της καί ἐδόξαζε τό Θεό.

14 Ἀποκριθεὶς δέ ὁ ἀρχισυνάγωγος,
ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ
ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς,
ἔλεγε τῷ ὄχλῳ·

Πῆρε τότε τό λόγο ὁ ἀρχισυνάγωγος
ἀγανακτισμένος, γιατί ὁ Ἰησοῦς

ἐθεράπευσε τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου
καὶ εἶπε στὸν ὄχλο:

-Ἐξ ἡμέραι εἰσίν,
ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι·
ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε·
καὶ μὴ τῇ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου.

Ἐξὴ εἶναι οἱ ἡμέρες πού πρέπει νά
ἐργαζώμαστε· σ' αὐτές λοιπόν νᾶρχεστε
νά θεραπεύεστε καὶ ὄχι τὴν ἡμέρα τοῦ
Σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος
καὶ εἶπεν·

Τότε λοιπόν τοῦ ἀπάντησε ὁ Ἰησοῦς καὶ
τοῦ εἶπε·

-Ὑποκριτά,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ
οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ,
ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης
καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;

Ὑποκριτή! Καθένας ἀπὸ σᾶς τό
Σάββατο δέν λύνει τό βόδι του ἢ τό
γαῖδούρι του ἀπὸ τό παχνί καὶ πάει νά
τό ποτίση;

16 Ταύτην δέ θυγατέρα Ἀβραάμ οὔσαν,
ἣν ἔδθησεν ὁ Σατανᾶς,
ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτώ ἔτη,

Κι αὐτὴν ἐδῶ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ
Ἀβραάμ, πού τὴν εἶχε δεμένη ὁ
Σατανᾶς δεκαοκτώ ὀλόκληρα χρόνια
οὐκ ἔδει λυθῆναι

ἀπό τοῦ δεσμοῦ τούτου
 τῆ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου;
 δέν ἔπρεπε νά λυθῆ ἀπό αὐτό τό δέσιμο,
 ἐπειδὴ εἶναι μέρα Σαββάτου;

- 17 **Καί ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ**
κατησχύνοντο πάντες
οἱ ἀντικείμενοι Αὐτῷ
 Καί ἐνῶ ὁ Χριστός ἔλεγε αὐτά
 καταντροπιάζονταν ὅλοι οἱ ἀντίπαλοί
 Του,
 καί πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν
 ἐπί πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις
 τοῖς γινομένοις ὑπ' Αὐτοῦ.
 ἐνῶ ὅλος ὁ λαός ἔχαιρε γιά ὅλα τά
 θαυμάσια πού ἐγίνονταν ἀπ' Αὐτόν.

Αἱ Ἀγγελικαί

Ἦχος πλ. 6'. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαί,
 προπορεύεσθε, Δυνάμεις,
 οἱ ἐν Βηθλεέμ,
 ἐτοιμάσατε τήν φάτνην.
 Ὁ Λόγος γάρ γεννᾶται,
 ἡ Σοφία προέρχεται,
 δέχου ἀσπασμόν, ἡ Ἐκκλησία.
 Εἰς τήν χαράν τῆς Θεοτόκου,
 λαοί, εἰπωμεν
 Εὐλογημένος ὁ ἐλθών,
 Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Προσόμοια

1.

Ανίσχει ὁ Ἄσθήρ,
 Ἰακώβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ.
 Δεῦτε καί ἡμεῖς,
 προεόρτια τελοῦντες,
 συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις,
 τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν,
 ἰδωμεν Θεόν ἐν τοῖς σπαργάνοις,
 ἰδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν.
 Φρικτόν Θέαμα!
 Ὁ Βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ
 Χριστός παραγίνεται.

2.

Βουνοί, γλυκασμόν
 σταλαξάτωσαν· ἰδοῦ γάρ,
 ἦκει ὁ Θεός
 ἐκ Θαμάν· Ἐθνη, ἠττᾶσθε·
 ἀγάλλεσθε, Προφῆται·
 Πατριάρχαι, σκιρτήσατε·
 ἄνθρωποι, χορεύσατε ἐνδέως·
 ὁ ἰσχυρός καί μέγας ἄρχων
 Χριστός τίκτεται·
 ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν,
 ἐν γῆ παραγίνεται.

3.

Γῆθεν ἀνυψῶν
 τοὺς βροτούς ὁ Πλάστης ἦκει,
 τήν βασιλικήν

καινουργῶν αὐθις εἰκόνα·
 συγγάρητε, τῶν ἄνω
 αἱ Δυνάμεις, ὑμνήσατε·
 ἔχθρας τό μεσόγειον ἐλύθη·
 ἦλθεν «ᾧ ἀπέκειτο» Θεός γάρ
 βροτός γίνεται·
 Ὁ Βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ
 Χριστός παραγίνεται.

4.

Δεῦτε, οἱ πιστοί,
 ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστη
 ἦκοντι εἰς γῆν
 ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι·
 ἀγνεῖα λαμπρυνθῶμεν,
 ἀρεταῖς ἀστραφθεῖημεν,
 τρόμῳ καί χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν
 Χριστόν ἰδέσθαι βρεφωθέντα
 νοός ὄμμασιν
 ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς βροτούς
 ἄκρα ἀγαθότητι.

5.

Εγγίζει ὁ Χριστός·
 Βηθλεέμ προετοιμάζου·
 ἦδη τῶν Ἑδνῶν
 τό σωτήριον αὐγάζει·
 εὐτρέπισον τήν φάτνην,
 τοὺς Ποιμένας συνάγαγε,
 κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος·
 αἱ Στρατιαί τῶν Ἀσωμάτων

Νοῶν κράζουσιν·
ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν,
Χριστὸς παραγίνεται.

7.

Ἡ δημιουργός
νῦν προέρχεται Σοφία·
αἱ προφητικαὶ
διανίσχουσι νεφέλαι·
ἡ χάρις αἰθριάζει·
ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε·
παύεται αἰνίγματα σκιώδη·
ἡ τῆς Ἐδέμ ἀνοίγει πύλη.
Ἄδάμ. χόρευε·
ὁ πλαστοουργός Θεός ἡμῶν,
ἐκὼν πεπλαστούργηται.

8.

Θεσπίσματα πληρῶν
Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις
τίκτεται σαρκί
καὶ παχύνεται ὁ Λόγος
καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων
γεννηθεῖς ἀνακλίνεται.
Τοῦτο συγκατάβασις ἡ ἄκρα!
Τοῦτο ἡ φρικτὴ οἰκονομία!
Δι' ἣν ψάλλομεν·
ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,
Χριστὸς παραγίνεται.

9.

Ἦνα τῆς φθορᾶς

τόν ἰόν ἀποκαθάρης
καί τήν ἀρχικήν
ἀναπλάσης μοι εἰκόνα,
σαρκοῦσαι καί θηλάξεις
καί σπαργάνοις ὁ νεύματι,
πάντα περιάγων ἐνειλίσση
τερατουργέ ὑμῶ Σε Λόγε,
βουλῆς Ἄγγελε,
τῆς πατρικῆς δι' ἧς ἐγώ,
ἀποθανατίζομαι.

10.

Κόλπων Πατρικῶν
οὐκ ἐκστάς βροτός ὠράθης
καί Παρθενικαῖς
ἐποχούμενος ὠλέναις
τούς Μάγους ἐκ Περσίδος
δι' ἀστέρος ἐκάλεσας,
ἄνακτα Θεόν Σε προσκυνοῦντας
πνεύματι χειλέων ἀσεβοῦντας,
ἔθνων ἄρχοντας.
Ὅς ἀνελεῖς καί ποιμανεῖς
λαόν περιούσιον.

11.

Λόγος ὁ Πατρί
ὁμοούσιος ὑπάρχων
ἐκ παρθενικῶν
φυραθείς ἀγνῶν αἱμάτων
καί πλάττεται καί αὔξει
χρονικῶ διαστήματι,

αὐθὶς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ·
 ἔκπληξις! ἀλλ' Ἄγγελοι κροτοῦσι,
 βροτοὶ μέλπουσι·
 ὁ Βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ,
 Χριστός παραγίνεται.

12.

Μάντεως χρησμοὶ
 Βαλαάμ ἀποπληροῦνται·
 οἱ γὰρ Περσικαῖς
 τερατείαις κεχηγνότες
 ἀστέρος ἀσυνήθους
 τῆ ἐλλάμψει τὸν ἄδυτον
 ἥλιον Χριστόν καταυγασθέντες,
 ἐν Βηθλεέμ. σωματωθέντα
 Θεὸν ἄνακτα
 καὶ ἐδελούσιον νεκρόν
 τοῖς δώροις τεκμαίρονται. (22ας Δεκεμβρίου)

13.

Νῦν αἱ παλαιαὶ
 διαλύονται ἐμφάσεις·
 ἔσχεν ἐν γαστρὶ
 ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος,
 ἐξ ὄρους ἀπετμήθη
 καὶ ἡ ῥάβδος ἐβλάστησεν,
 ἡ τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ δρόσος ἄρτι,
 ἡ τοῦ Γεδεών ἐν γῆ ἐρρῦη.
 Λαοί, κράξωμεν·
 ὁ Βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ
 Χριστός παραγίνεται.

14.

Ξένου τοκετοῦ
 ξένα πράγματα ὁράται!
 Πῶς ὁ τῷ Πατρὶ
 ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων
 ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων
 γεννηθεὶς ἀνακλίνεται;
 Πῶς ὁ ἀναφῆς ἐν τοῖς σπαργάνοις;
 Πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ;
 Λαοὶ κράζωμεν
 ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ
 Χριστὸς παραγίνεται.

15.

Ο τερατουργῶν
 καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων,
 ὕων τε λαῶν
 τῷ ἀγνώμονι τό μάννα,
 σαρκοῦται καὶ θηλάζει
 καὶ παιδίον ὀρώμενος
 φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρώδη,
 ὡς ἐπὶ νεφέλης τῇ Παρθένῳ
 Μητρὶ ὀχούμενος
 ὡς Ἡσαΐας προορᾷ
 ὁ θεοπτικώτατος.

16.

Παιδίον ὁ προῶν
 Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων
 τίκτεται ἐκῶν
 καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη.

Ἀκούσατε, τὰ ἔθνη,
 Ἰσραήλ, ἐνωτίσθητι·
 γνῶτε καὶ ἠττάσθε· μεθ' ἡμῶν γάρ
 ὅς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλιμήσει
 ἐκ γῆς ἅπασαν
 καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχήν
 αὐτῷ μὴ ὑπείκουσιν.

17.

Ράβδω σιδηρᾷ
 ποιμανθήσῃ, Ἰουδαῖε,
 οἷα ἀπειθήσῃ
 καὶ Προφῆταις ἀντιπίπτων·
 Ἰϊφὶ γάρ γεννηθέντι
 ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν,
 ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πᾶσαν,
 σέ δέ ἀπωθεῖται, μισαίφονε·
 βοᾶν οὐ πείδη γάρ·
 ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ
 Χριστὸς παραγίνεται. (23ης Δεκεμβρίου)

18.

Σκίρτησον, Δαυΐδ,
 ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ·
 χαίροις, Ἰεσσαί,
 ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ῥίζα·
 ἐκ μηροῦ σου, Ἰούδα,
 προελεύσεται Κύριος·
 κατὰ Βαλαάμ ἴδετε, ἔθνη·
 κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν,
 ἰδοὺ τέξεται

παιδίον τόν Ἐμμανουήλ
 Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

19.

Τό προορισθέν
 τῷ Πατρὶ πρό τῶν αἰώνων
 καὶ προκηρυχθέν
 τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων
 Μυστήριον ἐφάνη
 καὶ Θεός ἐνηνθρώπησε
 σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου·
 κτίζεται ὁ ἄκτιστος βουλήσει·
 ὁ ὢν γίνεται·
 ὁ Βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ
 Χριστός παραγίνεται.

20.

Υμνῶ Σε, Βασιλεῦ,
 τόν σπαργάνοις εἰληθέντα·
 λύεις γάρ σειράς
 τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων·
 καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ
 καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με
 ὅλον τῷ Πατρὶ προσφκειώσω
 δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων·
 διό κράζομεν
 ὁ Βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ
 Χριστός παραγίνεται.

21.

Φῶς τό ἐκ Φωτός

προϊόν καί ἐκ Παρθένου
 λάμπαν τοῖς ἐν γῆ
 δι' ἀστέρος κατιδόντες
 οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι
 Περσικόν ἀπετίθεντο
 σκότος καί ἀστρῶαν πᾶσαν πλάνην
 καί ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι
 Θεῷ ἔψαλλον·
 Εὐλογημένος, ὁ τεχνεὺς
 Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

22.

Χλόην ἐμμανῶς
 τῶν Νηπίων ἐκθερίζει
 ὑπὸ τῶν σοφῶν
 ἐμπαιχνεὺς Ἡρώδης Μάγων·
 καί χεῖρα μαιφόνον
 κατὰ Σοῦ αἴρειν ὤετο·
 ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις
 σκότος τῶν βαδύτατον διώκων·
 μεθ' ὧν ψάλλομεν·
 Εὐλογημένος, ὁ τεχνεὺς
 Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

23.

Ψάλλων, ὁ καινός
 Ἰσραήλ, τό καινόν ἄσμα,
 ἄδων τήν ψόδην
 τήν οὐράνιον ἐκείνην,
 εὐφράνθητι καί τέρπου
 καί ἀγάλλου καί χόρευε·

ἄγε δὴ φαιδρῶς τάς Ἑορτάς σου·
 ἐκ Θαιμάν Θεός σαρκί ἐφάνη·
 αὐτός μέλλει δέ
 ἐν Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς
 ὡς ἄνθρωπος λούσεσθαι. (24ης Δεσ.)

24.

Ωφθης ἐπί γῆς
 καί ἑροτοῖς συνανεστράφης·
 Καίσαρος θεσμοῖς
 σύν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης·
 ἐπλάσθης, οὐκ ἐτράπης,
 ἀναλλοιώτος ἔμεινας,
 ὅλως ὢν Θεός κἄν ἐσαρκώθης.
 Δόξα τῇ Σῆ οἰκονομία,
 τιμῇ αἴνεσις,
 μεγαλοπρέπεια καί νῦν
 καί εἰς αἰῶνας. Ἀμήν. (24ης Δεσ.)

25.

Ω τῶν ὑπέρ νοῦν
 καί ἀρρήτων μυστηρίων!
 τίκτεται Θεός
 ἐπί γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν
 τήν δουλικήν εἰκόνα
 ἑαυτῷ περιθέμενος,
 ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ,
 τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας
 πόθῳ ζέοντι·
 Εὐλογημένος εἶ, Σωτήρ
 ὁ μόνος φιλόανθρωπος. (24ης Δεσ.)

26.

Δεῦρο, Ἰσραήλ
 βαρυκάρδιε, ἀπόθου
 τό ἐν τῇ ψυχῇ
 ἐπικείμενόν σοι νέφος·
 ἐπίγνωθι τόν Πλάστην
 ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον·
 Οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία,
 Οὗτος καθελεῖ τάς ἐορτάς σου·
 βοᾶν οὐ πείθῃ γάρ·
 ὁ Βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ
 Χριστός παραγίνεται. (24ης Δεκ.)

27.

Ἡλιε, Υἱέ,
 πῶς Σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις;
 πῶς Σε γαλουχῶ
 πάσης φύσεως τροφέα;
 πῶς Σε χερσί κατέχω
 τόν κρατοῦντα τά σύμπαντα;
 πῶς Σοι ἀδεῶς ἐναντενίζω,
 ᾧ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν
 τά πολυόμματα;
 Ἡ ἀπειρόγαμος Χριστόν
 κρατοῦσα ἐφθέγγετο. (24ης Δεκ.)

28.

Ἄσμασι καινοῖς
 ἀλαλάξατε, Ποιμένες·
 λόγους μαγικούς
 ἀπορρίψατε, οἱ Μάγοι·

σταλάξατε, τά ὄρη
καί βουνοί, ἀγαλλίασιν
δεῦτε, θυγατέρες βασιλέων,
εἰς τήν χαράν τῆς Θεοτόκου·
λαοί, εἴπωμεν
Εὐλογημένος, ὁ τεχνεὺς
Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. (24ης Δεκ.)

29.

Δεῦρο, Βηθλεέμ,
έτοιμάζου τά τοῦ τόκου·
ἴθι, Ἰωσήφ,
ἀπογράφου σύν Μαρία·
ἡ φάτνη σεπτοτάτη!
Θεοφόρα τά σπάργανα!
Ἐνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα
σειρᾶς θανάτου διαρρήξει
ἐπισφίγγουσα
πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτούς,
Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν. (24ης Δεκ.)

30.

Ω μακαριστή
τῆς Θεόπαιδος κοιλία,
ἥτις νοητῶς
οὐρανοῦ μεῖζων ἐδείχθη!
Ὅν οὐ χωρεῖ γάρ οὗτος
Σύ κατέχεις βαστάζουσα.
Ὡ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου,
οὓς περ θηλάσειεν ὁ τρέφων
πνοὴν ἄπασαν,

Χριστός ὁ μήτρα σάρξ παγείς
ἀνάνδρου νεάνιδος.

28 Δεκεμβρίου:

32

Ἄγει ἐορτὴν
ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις
καὶ οἱ οὐρανοί
σὺν ἡμῖν ἀγαλλιωῦνται·
ἐν φάτνῃ γὰρ ὁ Κτίστης
ἐκ Παρθένου τικτόμενος
καὶ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας
βρέφος νῦν ὠράθη παραδόξως
πρὸς ὃν εἶπωμεν·
Εὐλογημένος ὁ τεχνεὶς
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

33

Νέον δι' ἡμᾶς
Ἰησοῦ ὠφθης παιδίον
ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς
πρὸ αἰώνων ἀνατείλας
παλαιωθέντας πάλαι
παραβάσει βουλόμενος
πάντας καινουργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους·
διὸ σοι πάντες εὐχαρίστως
αἰεὶ κράζομεν·
Εὐλογημένος ὁ τεχνεὶς
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

34

Ὑμνησαν Χριστόν

ἐκ Παρθένου προσελθόντα
 ὄρη καὶ βουνοί
 καὶ κοιλάδες καὶ πεδία
 ἀστὴρ δὲ τοῦτον Μάγοις
 οὐρανόθεν ὑπέδειξε
 κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ
 σάρκα δουλικὴν ἠμφιεσμένον
 πρὸς ὃν κράζομεν·
 Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

35

Δόξα

Τίς σου ἡ πολλή
 καὶ ἀνείκαστος πτωχεία
 δι' ἧς ὁ Ἀδάμ
 κατεπλούτησε τὰ θεῖα;
 ἐβόα ἡ Παρθένος
 ἐν ἀγκάλαις κατέχουσα
 τὸν Ἐμμανουήλ Θεὸν καὶ Κτίστην
 σάρκα ἐξ αὐτῆς ἀνειληφότα
 πρὸς ὃν κράζομεν·
 Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

36 Καὶ νῦν

Παιδίον ὁ προῶν
 Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων
 τίκτεται ἐκῶν (ἐτέχθη)
 καὶ Υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη.
 Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη

Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι
 γνῶτε καὶ ἠτῶσθε μεθ' ἡμῶν γάρ
 ὅς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει
 ἐκ γῆς ἅπασαν
 καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχήν
 αὐτῷ μὴ ὑπέικουσαν.

37 Ἀπό τοὺς Αἶνους 29 Δεκεμβρίου

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν
 καὶ μεγάλων μυστηρίων!
 πῶς ὁ ἀναφῆς
 ἐνειλούμενος σπαργάνοις
 ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων
 ἀνεκλίθη ὡς νήπιον
 πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων
 καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων
 αὐτῷ κράζοντας·
 Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

38

Τὸν Ἐμμανουήλ
 ἐν Σπηλαίῳ γεννηθέντα
 ἄνωθεν ἀστήρ
 κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις
 δικαιοσύνης ὄντα
 ἀπερίγραπτον Ἥλιον
 καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνη
 σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένον
 πρὸς ὃν κράζομεν·
 Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς

Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

39

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς
 πεφανερωταὶ παιδίον
 ὃ ἐκ τοῦ Πατρὸς
 γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων.
 Ἄγαλλου πᾶσα κτίσις
 οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν
 βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας
 πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους
 αὐτῷ κράζοντας·
 Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

40

Θέλων οὐρανοὺς
 κλῖνας Κύριε κατέβης
 καὶ Παρθενικὴν
 μήτραν ᾤκησας ἀφράστως
 καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης
 ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενος
 καὶ συνανεστράφης τοῖς ἀνθρώποις
 ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων
 τοῖς σοὶ κράζουσιν·
 Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

41

Ἄφθορον Ἄγνην
 ἑαυτὴν κατανοῦσα

μετὰ τὴν φρικτὴν
καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν
ἐβόα ἡ Παρθένος
Ἄνερμήνευτε Κύριε
βρέφος σπαργανούμενον κρατῶ σε
καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων
πιστῶς κράζουσα·
Εὐλογημένος ὁ τεχνεὶς
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

43

Λέγε ἐμφανῶς
ὃ Προφῆτα Ἡσαΐα·
ἰδοὺ ἐν γαστρί
ἔξει ἄνανδρος Παρθένος
καὶ τέξεται ἀσπόρως
Πλαστουργὸν καὶ δεσπύζοντα
πάντων τῶν αἰώνων· ὃ βοῶμεν
εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου
φαιδρῶς ψάλλοντες·
Εὐλογημένος ὁ τεχνεὶς
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

**ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Δευτέρα 6 Δεκεμβρίου

Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων
τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ (+330)

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος,

ἐγκρατείας διδάσκαλον,
 ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου,
 ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια·
 διὰ τοῦτο ἐκτήσω
 τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,
 τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια·
 πάτερ, ἱεράρχα Νικόλαε
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέμπτη 9 Δεκεμβρίου

Ἡ σύλληψις τῆς Θεοτόκου
 ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Ἁγίας Ἄννης
 καί ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων

Ἀπολυτίκια

Τῆς Ἁγίας Ἄννης. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας
 δεσμὰ διαλύονται·
 τοῦ Ἰωακείμ γάρ
 καί τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεός
 παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτούς
 σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα·
 ἐξ ἧς Αὐτός ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος,
 βροτός γεγονώς,
 δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι Αὐτῇ,
 Χαῖρε, Κεχαριτωμένη,
 ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὁ αὐτός.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος

τήν εὐπρέπειαν
καί τήν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα
τοῦ ἁγίου σκηνώματος
τῆς δόξης Σου, Κύριε.
Κραταίωσον αὐτό εἰς αἰῶνα αἰῶνος
καί πρόσδεξαι ἡμῶν τάς ἐν αὐτῷ
ἀπαύστως προσαγομένης Σοι δεήσεις
διά τῆς Θεοτόκου,
ἡ πάντων ζωή καί ἀνάστασις.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανός πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία
ἀνεδείχθη ἅπαντας
φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς·
ἐν ᾧ ἔστῶτες κραυγάζομεν·
Τοῦτον τόν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Οἶκος.

Επιδημήσαντος ἡμῖν
τοῦ Λόγου κατά σάρκα
ὁ τῆς βροντῆς μέν γόνος
φησί καδυπογράφων·
Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς,
τήν δόξαν ἣν εἶχεν
ὁ Υἱός παρά Πατρός,
ἐν ἀληθείας χάριτι.
Ὅσοι δέ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν
ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν,
τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ·
οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων,

οὐδέ ἐκ θελήματος σαρκός
 ἀναγεννηθέντες,
 ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες
 Οἶκον προσευχῆς
 ἐπήξαμεν καὶ βοῶμεν·
 Τοῦτον τόν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Κάθισμα
Τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τά πάντα ἐφώτισε
 τῇ παρουσίᾳ Χριστός·
 τόν κόσμον ἀνεκαίνισε,
 Πνεύματι θείῳ Αὐτοῦ·
 ψυχαὶ ἐγκαινίζονται.
 Οἶκος γάρ ἀνετέθη
 νῦν εἰς δόξαν Κυρίου,
 ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει
 τῶν πιστῶν τὰς καρδίας
 Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν
 εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίθητε.

Τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιον
 ἐγκαίνισον Φιλάνθρωπε,
 ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ καρδίαις
 τῶν πίστει Σε προσιόντων
 καὶ ἱερά Ἐγκαίνια
 ἑορταζόντων, Κύριε,
 τοῦ οἴκου Σου τοῦ πανσέπτου

ἐν ᾧ τὰς προσευχὰς ἡμῶν
ὥσπερ θυσίαν προσδέχου.

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ στόματός σου
καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις
τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν
ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
θησαυροὺς ἐναπέθετο
τὸ ὕψος ἡμῖν
τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν.
Ἄλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων
Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε
πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ζητείται ἀνδρόγυνο ἀγροτῶν
νά ἀναλάβη τήν ἐπιμέλεια
τοῦ ἀγροκτήματος τοῦ Ἰδρύματος.

Προσφέρεται:

μισθός, κατοικία καί διατροφή

Προσόντα:

1^{οῦ} Νά εἶναι εὐσεβεῖς χριστιανοί

2^{οῦ} Νά μή καπνίζουν

3^{οῦ} Νά ἀγαποῦν τή μελέτη
τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

4^{οῦ} Νά ἀγαποῦν τή ζωή στό ἀγρόκτημα.